

UZ SVJETSKI DAN PISANJA RUKOM IZMEĐU TASTATURE I ŠILJILA ZA OLOVKE

Pišem pismo, olovka ne sluša!

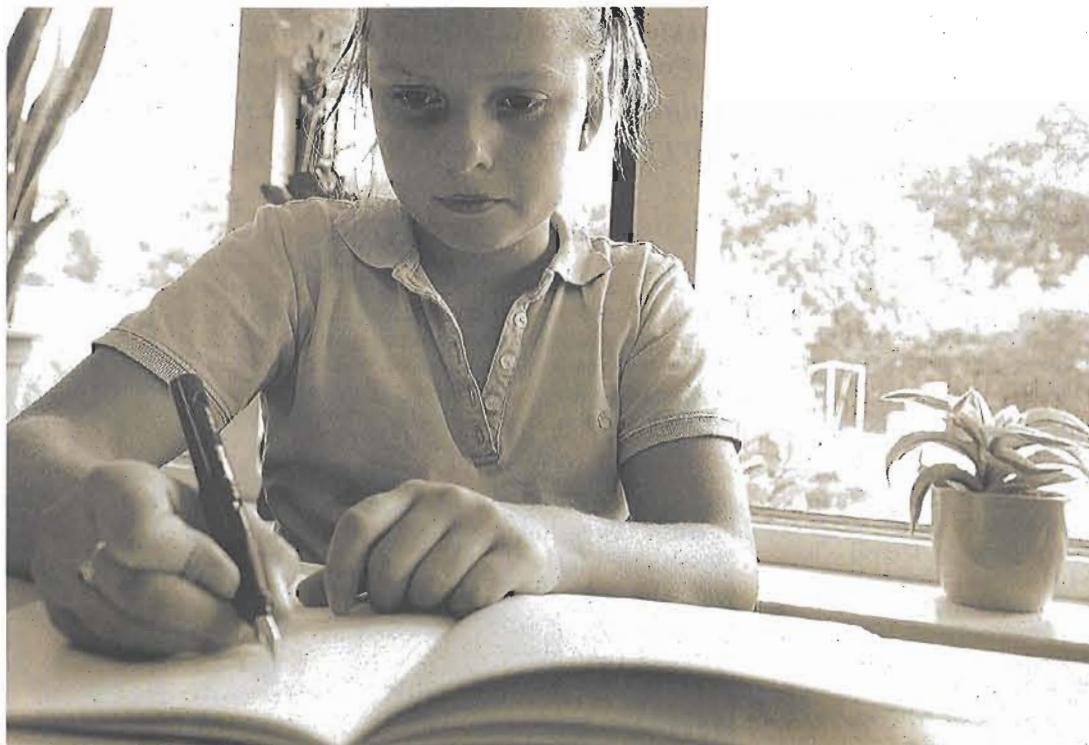
Piše
Zdenka Blaslov
profesorica hrv. jezika, savjetnica
Pomorska škola, Split

Kada je, sada već daleke, 1977. godine američki Writing Instrument Manufacturers Association (WIMA) odlučio 23. siječnja proglašiti Danom pisanja rukom, mnogi su se upitali čemu to i zašto. U to smo se vrijeme gotovo svi još uvijek služili rukom prilikom pisanja. No, danas je priča sasvim drugčija, a stručnjaci iz spomenutoga američkog Društva očito su bili dalekovidni. (23. siječnja odabran je za obilježavanje Svjetskog dana pisanja rukom prema datumu rođenja Johna Hancocka koji je bio prvi potpisnik Deklaracije neovisnosti SAD-a, a potpisao se velikim stiliziranim potpisom koji je ujedno i postao sinonim za potpis.)

Pametni telefoni i (ne)pismenost

Jeste li se upitali kada ste zadnji put pisali rukom neki duži tekst?

Sve što pišete, postalo je upravo tipkanje po tastaturi. To se osobito odnosi na mlade ljudje koji su u potpunosti postali ovisni o modernoj tehnologiji (poglavitno, danas, uz tzv. pametne telefone) tako da im za vježbanje pisanja ostaje zapravo samo pisanje domaćega rada i lektire. Ako im pri tome naставnik dopusti da dočači rad odnosno lektiru napišu na računalu, tada za njih stvarno nema načina kako će vježbatи i razvijati vlastiti rukopis.

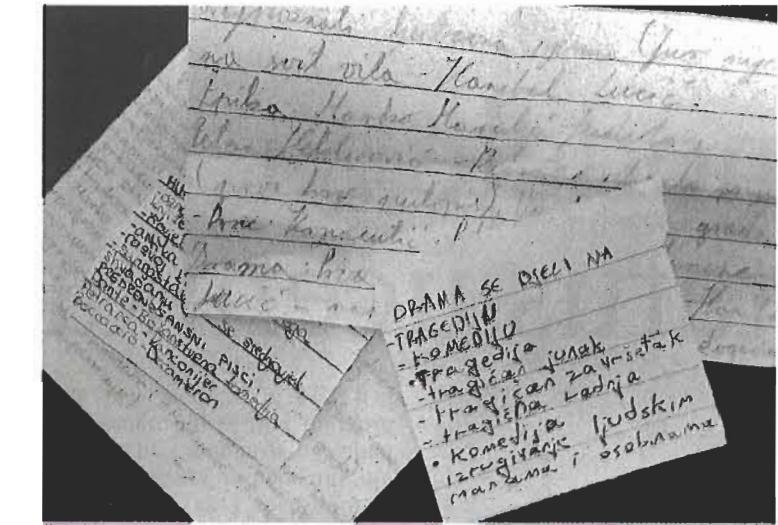
Za razliku od pisanja na računalu rukopis omogućuje dodavanje intimnosti svakoj riječi koju pišemo ili otkrivanje intimnosti onoga čije riječi, rukom napisane, čitamo. Tipkanjem na računalu ne mogu se oslikati naši karakteri ili osobine, svi smo isti, dok nas rukopis „izdaje“ otkriva dio naše intimnosti, ali i omogućuje jedinstvenost. Osim toga pisanje rukom povećava koncentraciju. To je ujedno i odgovor na pitanje zašto smo bolje učili i pamtili kada smo rukom zapisivali predavanja koja smo slušali

No to nije sve o pisanju rukom.

Znanstvenici su otkrili kako ljudi koji pišu rukom, ili barem češće pišu, više se smijaju, bolje su raspoloženi od onih koji se

služe isključivo tastaturom. Često se žalimo kako smo se otudili, manje se smijemo, a evo još jedan dokaz što je tomu uzrok, između onoga „puno toga“.

Testirajte sebe. Pokušajte analizirati svoje stanje dok neki tekst pišete na računalu, tipkate po tastaturi i dok ga pišete ručno. Pisanje na tastaturi drži vaš pogled prikovanim za tastaturu, ni

dodavanje intimnosti svakoj riječi koju pišemo ili otkrivanje intimnosti onoga čije riječi, rukom napisane, čitamo. Tipkanjem na računalu ne mogu se oslikati naši karakteri ili osobine, svi smo isti, dok nas rukopis „izdaje“ otkriva dio naše intimnosti, ali i omogućuje jedinstvenost. Kroz povijest pisani su dokumenti izazvali ljubavne afere, pokrenuli ratove, uspostavili mir itd.

Pronaći izgubljeno umijeće rukopisa

Izgubljeno umijeće rukopisa je dan je od pet načina kojim se individualno možemo izraziti. Imame nečega poetičnog u pokretu uzimanja pera i ispisivanja na papir naših emocija, odnosno njihovo oblikovanja kroz slova i riječi. Riječi imaju i boju i zvuk.

Tehnologiju ne možemo zanemariti, ali ni sebe ne smijemo zanemariti. Stoga svaki dan barem nešto zapišite rukom, a učenicima svakako ne dopuštajte pisanje lektire na računalu. One čije „šalabahtere“ oduzmete za vrijeme pisanja testa nemojte kažnjavati, jer su ručnim ispisivanjem tih papirica razvijali vlastiti mozak, a 23. siječnja uzmite u ruke olovku ili nalivpero i razbuktajte taj kreativni osjećaj kroz rukom pisane misli, zabilješke ili pisma.

Rukopis nam danas, u vrijeme računala kada svi rabimo isti „font“, a „font“ nema emociju, dupušta da sačuvamo svoju individualnost. Rukopis omogućuje